

РЕШЕНИЕ

№ 5100

гр. София, 27.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **851** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. М. М., чрез пълномощника адв. В. С., срещу Заповед № Т-РД-27-359/13.01.2022г., издадено от министъра на туризма, с което се отказва предоставяне на безвъзмездна финансова помощ /БФП/ на дружеството по схема ВГ –[ЕИК]-2021-05 .
Жалбоподателят счита, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена в противоречие с материалноправните разпоредби и при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в несъответствие с целта на закона и целта на Схемата за БФП. Конкретно се сочи, че мотивите в заповедта не отговарят на фактическото положение и са непълни, неправилни и необосновани поради това, че констатациите на органа не отговарят на декларирания от дружеството оборот; не е изложена обосновка за начина, по който органът е стигнал до посочените от него стойности на оборота; не са събрани доказателства за действителния оборот на дружеството. Твърди се, че от заповедта невъзможно да се установи кои пера от ОПР са взети при изчисленията, тъй като приетите от органа приходи не фигурират в нито едно перо от ОПР за 2019г. и ОПР за 2020г. Жалбоподателят счита, че дори ако органът е взел за база за изчисленията си единствено оборотът от дейност „ресторантьорство“ съгласно справка в НСИ, то незаконосъобразно би съобразил 50% от оборота за 2019г. и 74% от оборота на дружеството за 2020г. Отделно се сочи, че справките в НСИ не били подадени от

едноличния собственик на капитала, нито от управителя. Моли се оспорената Заповед № Т-РД-27-359/13.01.2022г. да бъде обявен аза нищожна, алтернативно – да бъде отменена изцяло. В съдебните заседания жалбоподателят се представлява от Л., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Представя писмени бележки. Претендира разноски.

Ответникът – министърът на туризма, чрез процесуален представител юрк. С., изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Моли жалбата да бъде отхвърлена и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбоподателят [фирма] е подал заявление № BG176789478-2021-05-0916, с което е кандидатствало за получаване на безвъзмедна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-05 „Подкрепа на предприятия, упражняващи дейност в един от следните кодове по Класификацията на икономическите дейности /К.-2008/ на Националния статистически институт 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04. В заявлението е предоставена информация, че дружеството притежава Удостоверение № 42272/11.04.2017г. , вписано в Регистъра на обектите за обществена хранене и за търговия на дребно с храни. Декларирало е данни за реализирания оборот през 2018г. без ДДС от дейност по допустимите кодове по схемата, както следва: за 2018г. – 655 640.47 лв.; за 2019г. – 1 004 608.59лв.; за 2020г. – 680890.39 лв., както и че дружеството е със статут на малко предприятие за 2019г. и за 2020г. Със заявлението дружеството е дало съгласие НСИ да предостави следните данни от годишния отчет за дейността за 2018г., 2019г. и 2020г.: К. на икономическата дейност; счетоводен баланс; отчет за приходите и разходите, съдържащ и справка за приходите и разходите по видове икономически дейности; отчет за заетите лица, средствата за работна заплата и други разходи за труд.

Видно от приложения оценителен лист, на проектното предложение е била извършена оценка от оценител Р. С. М., според която кандидатът не отговаря на изискването по критерий за допустимост № 2, тъй като има спад на оборота за 2020г. спрямо 2019г. – 3.01%.

Председателят на оценителната комисия е депозирала доклад изх. № 93-00-3786 от 30.12.2021г., с приложен към него списък на предложените за отхвърляне заявления. Въз основа на него министърът на туризма издал оспорената Заповед № Т-РД-27-359/13.01.2022г., с което е отхвърлено подаденото от [фирма] заявление № BG176789478-2021-05-0916.

Мотивите, с които дружеството е отказана помощта, са следните: посочено е, че кандидатът не отговаря на критериите за допустимост по т.б, подт.б.2 от Указанията за кандидатстване и правилата за предоставяне на безвъзмедни средства по схема BG-176789478-2021-05 „Подкрепа на предприятия, упражняващи дейност в един от следните кодове по Класификацията на икономическите дейности /К.-2008/ на Националния статистически институт 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04. и на критерий за допустимост № 2 от Раздел III, Група „Критерии за допустимост на кандидатите“ (Приложение1 към Указанията). За да направи такъв извод, административният орган е посочил, че във формуляра за кандидатстване кандидатът е декларирал реализиран оборот за 2019г. в размер на 1 004 608 лв. и за 2020г. – 680 890 лв., но след извършена служебна проверка в НСИ е установено, че кандидатът има реализиран оборот за 2019г. – 678 000 лв.и за 2020г. – 657 6000 лв., при което спадът на реализирания

оборот за 2020г. е по-малък от 30%, а именно 3.01%. В тази връзка е обосновал, че кандидатът попадада сред недопустимите кандидати по процедурата поради несъответствие с изискванията на т.2.7(18)(с) от Нотификация на ЕК на Държавна помощ S.A. 100427 – България, чл.6, ал.1,т.2 от ПМС № 393/2021г., т.6, подт.6.2 от Указанията и Критерий № 2 от раздел III, Група „критерии за допустимост на кандидатите.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните изводи:

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на съдебен контрол индивидуален административен акт. По същество тя е неоснователна.

Съгласно чл.1 от Постановление № 393 на МС от 22.11.2021 г. за определяне на условията, критериите, реда и размера на средствата, които се предоставят на предприятия, упражняващи дейност в един от следните кодове по Класификацията на икономическите дейности (К.-2008) на Националния статистически институт 55, 56, 79, 82.3, 86, 90, 93, 96.04 /ПМС № 393/2021г./, на предприятията от туристическия сектор, упражняващи дейност в един от следните кодове на ниво детайлност група и клас по Класификацията на икономическите дейности (К.-2008) на Националния статистически институт: за "Хотелиерство" – КОД: 55.1, 55.2, 55.3, 55.9; за "Ресторантьорство" – КОД: 56.1, 56.2, 56.3; за "Туроператорска дейност" – КОД: 79.1, 79.9; за "Организиране на конгреси и търговски изложения" – КОД: 82.3; за "Други дейности по хуманно здравеопазване" – КОД: 86.9; за "Експлоатация на зали за представления" – КОД: 90.04; за "Дейности, свързани с развлечения и отдих" – КОД: 93.2; за "Поддържане на добро физическо състояние" – КОД: 96.04, които са засегнати от спад на оборота без ДДС през 2020 г. с най-малко 30 на сто в сравнение с реализирания оборот без ДДС през 2019 г., се предоставят безвъзмездни средства в общ размер до 30 000 000 лв. за осигуряване на ликвидност за преодоляване на последствията от негативното икономическо въздействие от COVID-19. В чл.2 от същия акт е посочено, че мярката представлява схема за държавна помощ под формата на преки безвъзмездни средства съгласно т. 3.1 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19. Съгласно чл.4 от Постановлението, министърът на туризма е администратор на държавната помощ.

С оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от ПМС № 393/2021г., според която министърът на туризма се произнася със заповед за одобрение или отказ от предоставяне на безвъзмездните средства, процесната заповед се явява издадена от компетентен орган.

Спазени са административнопроизводствените правила, съдържащи се в чл.7 и чл.8 от Постановлението. Неоснователни са оплакванията в жалбата досежно мотивирането на заповедта. Противно на твърденията в жалбата, съдът намира, че оспореният акт съдържа достатъчно ясни и конкретни фактически констатации, както и обосновка относно това на какви данни те се основават, така че няма съмнение при какви факти и обстоятелства административният орган е формирал правните си изводи.

Спорът основно е относно материалната законосъобразност на акта и се свежда до това дали жалбоподателят отговаря на критерия за допустимост по т. 6, ал.1,т.2 от ПМС № 393/2021г., т.е. дали има спад на оборота без ДДС за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот без ДДС през 2019г.

Съгласно чл.6, ал.1 от ПМС № 393/2021г. допустими кандидати от туристическия

сектор по мярката са: 1. предприятия от туристическия сектор, които осъществяват дейност (основна и/или допълнителна) в един от допустимите кодове по чл. 1; 2. предприятия, които имат спад на оборота без ДДС за 2020 г. с най-малко 30 на сто спрямо реализирания оборот без ДДС през 2019 г.; 3. предприятие, което има регистрация за осъществяване на съответната дейност (основна и/или допълнителна), когато за същата се изисква регистрация съобразно нормативен акт и попада в един от кодове по чл. 1; 4. предприятия, които към 31 декември 2019 г. са средни или големи предприятия и към 31 декември 2019 г. не са в затруднено положение; 5. предприятия, които към 31 декември 2019 г. са микро- или малки предприятия и към 31 декември 2019 г. са били в затруднено положение, но не са обект на процедура по колективна несъстоятелност съгласно националното право и не са получили помощ за оздравяване или помощ за реструктуриране; 6. предприятия, които са регистрирани преди 1 януари 2019 г.; 7. предприятия, реализирали оборот над 500 лв. за 2018 г. и над 500 лв. за 2019 г.

Разпоредбите от Постановлението относно изискванията за допустимост са възпроизведени и в Указанията за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по схемата, издадени от министъра на туризма съобразно §3 от ПЗР на ПМС № 393/2021г., утвърдени със Заповед № Т-РД-16-305/19.11.2021г.

Съгласно чл.11 от ПМС № 393/2021г. предварителният контрол по схемата за държавна помощ се извършва от министъра на туризма, а източници на информацията за извършване на предварителния контрол са Националният туристически регистър, Националният статистически институт, Националната агенция за приходите, Столичната община и общината по регистрацията на предприятието. При несъответствие между декларираните от кандидата данни и източниците на информация, изброени по-горе, вторите се приемат за достоверни.

В случая, административният орган е констатирал несъответствие между декларираните от кандидата данните за размера на оборотите по допустимите по схемата кодове на дейност и предоставената от НСИ информация.

Във формуляра за кандидатстване жалбоподателят е декларирал, че има реализирани обороти от дейност по допустимите кодове по схемата за 2019г. в размер на 1 004 608.59 лв. и за 2020г. – 680 890.39лв., а административният орган е установил други стойности, съответно за 2019г. – 678 000 лв. и за 2020г. – 657 6000 лв.

В §1,т.1 от ДР на ПМС № 393/2021г. се съдържа дефиниция, която определя как се изчислява реализирания оборот – като „сумарната стойност на процента, с който участва съответният допустим по схемата КОД по К.-2008 (За "Хотелиерство" – КОД: 55.1, 55.2, 55.3, 55.9; За "Ресторантьорство" – КОД: 56.1, 56.2, 56.3; За "Туроператорска дейност" – КОД: 79.1, 79.9; За "Организиране на конгреси и търговски изложения" – КОД: 82.3; За "Други дейности по хуманно здравеопазване" – КОД: 86.9; За "Експлоатация на зали за представления" – КОД: 90.04; За "Дейности, свързани с развлечения и отдих" – КОД: 93.2; За "Поддържане на добро физическо състояние" – КОД: 96.04) във формирането на стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година, и получения процент, умножен по стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на предприятието (ОПР) за съответната година.

Видно от представените по делото справки от НСИ /л. 167-170/, стойността, отразена в КОД 15100 от приходната част на Отчета за приходите и разходите на

предприятието за 2019г., е в размер на 1 356 000 лв., а за 2020г. - 822 000 лв.

С оглед цитираната разпоредба на §1, т.1 от ДР на ПМС № 393/2021г., за да се определи реализирания оборот за процесните години следва да бъде взет предвид процента на оборота на дружеството, реализиран от дейности по допустимия по схемата код по К.-2008. Според справката на л.169, през 2019г. жалбоподателят е осъществявал основна дейност по К.-2008 в код 46.12 – „Търговско посредничество с горива, руди, метали и химични продукти“, който обаче не е допустим код по схемата. Дружеството е осъществявало и допълнителна дейност - по код 56.10, който е сред посочените като допустими кодове по чл.1 от ПМС 393/2021г. Видно от справката за 2020г. /л. 170/, съотношението в осъществяваната дейност през 2020г. е обратното - основната икономическа дейност на жалбоподателя е по допустимия код 56.10, а допълнителната дейност – по код 46.12. Съгласно §1,т.1 от ДР на ПМС 393/2021г. следва да се вземе предвид оборота само по допустимия код по К.-2008. Според данните на НСИ, 50% от стойността на нетните приходи за 2019г. е от дейност по допустимия код 56.10 по К.-2008, а през 2020г. от дейност по код 56.10 по К.-200880% са 80% от приходите.

Така, по правилото на §1,т.1 от ДР на ПМС 393/2021г. , след като се умножи стойността за КОД 15100 по процента на осъществяваната дейност по допустимия код по К.-2008 / 50% за 2019г. , респ. 80% за 2020г./, се получава сума на реализирания оборот, съответно 678 000 лв. за 2019г. и 657 000 лв., каквито са и фактическите констатации на административния орган. С оглед на това, не се потвърждават възраженията на жалбоподателя за неустановеност или невярно установяване на релевантните факти и обстоятелства. При тези данни, спадът на реализирания оборот е такъв, какъвто е посочен и в оспорената заповед – 3,10%. Следователно правилно административният орган е приложил разпоредбата на чл.11, ал.2 от ПМС № 39382021г. и е приел за достоверни предоставените от НСИ данни. Видно е, че нормативната уредба е предвидила способите за доказване на релевантните факти, а именно – с декларация на лицето и чрез служебна проверка на данни от НСИ, поради което представените в съдебното производство от жалбоподателя отчети и фактури не са годни да послужат за установяване на реализираните обороти. Що се отнася до изложените доводи, че информацията в НСИ не била подавана нито от едноличния собственик на дружеството, нито от управителя, те са несъстоятелни, тъй като жалбоподателят е декларирал съгласие да бъде извършена документална проверка чрез предоставяне от НСИ на данните от Счетоводния баланс на дружеството за 2018, 2019 и 2020г., Отчета за приходите и разходите, съдържащ и Справка за приходите и разходите по видове и икономически дейности за същите години.

В обобщение, направените от административния орган фактически констатации са верни и въз основа на тях министърът на туризма правилно е приложил материалния закон, като е направил обоснован извод, че дружеството е недопустим кандидат и не може получи отпусната заявената финансова помощ. Оспорената Заповед № Т-РД-27-359/13.01.2022г. е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора следва да се уважи искането на ответника да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Заповед № Т-РД-27-359/13.01.2022г., издадена от министъра на туризма, с което се отхвърля подаденото от дружеството заявление с вх. № ВГ –[ЕИК]-2021-05-0916 и се отказва предоставянето на безвъзмездна финансова помощ.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Министерството на туризма юрисконсултско възнаграждение в размер на 300 (триста) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: